

**Statsrådets skrivelse till riksdagen om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionens tullkodex och Europeiska unionens tullmyndighet och tillhörande förslag till ändringar av förordningar och direktiv (*Unionens tullreform*)**

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens 1) förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionens tullkodex och Europeiska unionens tullmyndighet samt upphävande av förordningen (EU) 952/2013, 2) förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 2658/87 vad gäller införandet av en förenklad tullbehandling för distansförsäljning av varor och av förordning (EG) nr 1186/2009 vad gäller avskaffandet av tröskelvärde för tullbefrielse 3) förslaget till rådets direktiv om ändring av direktivet 2006/112/EG vad gäller mervärdeskatteregler för beskattningsbara personer som möjliggör distansförsäljning av importerade varor och tillämpningen av den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland och särskilda ordningar för deklaration och betalning av mervärdeskatt vid import, samt en gemensam promemoria om förslagen.

Helsingfors den 3 augusti 2023

Finansminister Riikka Purra

Specialsakkunnig Upi Talsi

3.8.2023

**FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM INRÄTTANDE AV UNIONENS TULLKODEX OCH EUROPEISKA UNIONENS TULLMYNDIGHET OCH TILLHÖRANDE FÖRSLAG TILL ÄNDRINGAR AV FÖRORDNINGAR OCH DIREKTIV (UNIONENS TULLREFORM)****1 Allmänt**

Kommissionen antog den 17 maj 2023 i syfte att reformera verksamheten i Europeiska unionens tullunion ett tullreformpaket som består av följande tre förslag till lagstiftning:

– förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av unionens *tullkodex* och Europeiska unionens tullmyndighet samt upphävande av förordningen (EU) 952/2013 (COM(2023) 258 final);

– förslag till rådets förordning som ändrar förordningen EEG 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om den gemensamma *tulltaxan* för att införa förenklad tullbehandling för distansförsäljning av varor och förordningen (EG) 1186/2009 om att inrätta *ett system för tullbefrielser* för att avskaffa värdegränsen för tullbefrielse (COM(2023) 259 final); och

– förslag till rådets direktiv om ändring av mervärdesskattedirektivet 2006/112/EG i fråga om de mervärdesskattbestämmelser som gäller skattskyldiga som möjliggör distansförsäljning av importerade varor och tillämpning av den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor som importeras från tredjeländer samt särskilda arrangemang för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import (COM(2023) 262 final).

Tullreformpaketet gavs först ut endast på engelska. De övriga språkversionerna publiceras enligt information från kommissionen i fråga om förslaget om unionens tullkodex och inrättandet av EU:s tullmyndighet den 7 september 2023 och i fråga om de två ovan angivna förslagen till rättsakter den 10 juli 2023.

Med förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om unionens tullkodex och Europeiska unionens tullmyndighet, nedan även *den nya tullkodexen*, förnyas unionens centrala tulllagstiftning. Förslaget ska upphäva unionens gällande tullkodex (EU) 952/2013, nedan även *den gällande kodexen*. De två övriga förslagen till rättsakter som ingår i reformpaketet är tillägg till unionens tullkodex och förslaget om inrättande av EU:s tullmyndighet. Genom dem föreskrivs om utvidgning av förenklade mervärdesskatteförfaranden som ska tillämpas på distansförsäljning inom varuhandeln och kompletterande bestämmelser om tillämpningen av det föreslagna nya förenklade tullförfarandet.

Enligt kommissionen är det fråga om den mest omfattande och ambitiösa lagstiftningsreform som gäller verksamheten i Europeiska unionens tullunion som inrättades 1968. Unionens tullunion ska moderniseras och göras tydligare, smartare och tryggare genom att starkt lägga dess grund i effektivt utnyttjande av digitalisering och data, delvis genom att centralisera funktioner.

Kommissionen antog vid sidan av förslagen till lagstiftning den 17 maj 2023 till Europeiska unionens parlament, råd samt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ett meddelande som gäller tullreformpaketets bakgrund och mål 'Tullreformen: tullunionen tas till nästa nivå' (COM(2023) 257 final).

Reformen ska genomföras stegvis, huvudsakligen under de följande 5–15 åren. Genom detta vill man säkerställa bland annat en störningsfri utveckling av elektroniska tulldatasystem som utgår från den gällande kodexen inom ramen för den övergångstid som gäller för dem och som pågår till slutet av 2025. Till exempel ska den föreslagna EU:s nya tullmyndighet inleda sin verksamhet från och med början av 2028. EU:s tulldatacentral, som inrättas med unionens nya tullkodex, ska införas stegvis mellan 2028 och 2038.

Förenklat förtullningsförfarande som tillämpas på elektronisk distansförsäljning inom varuhandeln samt utvidgning av användningsområdet för förenklade mervärdesskattförfaranden införs från och med början av mars 2028.

Behandlingen av förslagen inleds i rådet i slutet av juni 2023 med en allmän presentation för tullgeneraldirektörer i tullarbetsgruppen på hög nivå. Den faktiska behandlingen i rådets tull- och mervärdesskattarbetsgrupper inleds under Spaniens EU-ordförandeskap i juli 2023.

## **2 Förslagets bakgrund och syfte**

### **2.1 Bakgrund**

Målet för tullreformen fastställdes i von der Leyens riktlinjer för kommissionen i juli 2019: *"Det är dags att ta tullunionen till nästa nivå och skapa för den en starkare ram som hjälper oss att bättre skydda medborgare och den inre marknaden". Samtidigt konstaterades att kommissionen ämnar "föreslå ett ambitiöst paket, vars syfte är att skapa ett integrerat europeiskt tillvägagångssätt. Med hjälp av det kan vi stärka riskhanteringen i tullsektorn och stödja effektiv övervakning som genomförs av medlemsstaterna."*<sup>1</sup>

Tullunionen utgör grunden för Europeiska unionen och tryggar en störningsfri funktion av den inre marknaden. Tullmyndigheterna övervakar alla varor som kommer in i eller lämnar tullunionen. En fungerande tullunion är central för EU:s ekonomi, välbefinnande, internationella konkurrenskraft och också för dess tolerans för störningar. Tullar utgjorde 11 procent av unionens budgetinkomster under 2022.

Under den senaste tiden har tullmyndigheternas uppgifter ökat och blivit mångsidigare, vilket har medfört stora utmaningar för tullverksamheten. Till exempel har den kraftiga ökningen av webbhandeln ökat enormt mycket antalet tulldeklarationer och enskilda paket som ska tullklaras<sup>2</sup>. Det är svårt att effektivt övervaka paketflödet, vilket utgör en risk för oegentligheter vid importen av dem. Enligt kommissionen orsakar det för närvarande en inkomstförlust på minst en miljard euro i EU:s budget. Den ständiga ökningen av unionens lagstiftning som gäller importförbud, -begränsningar och varusäkerhet har också gett upphov till betydande nya uppgifter

---

<sup>1</sup> A Union that strives for more – My agenda for Europe Guidelines for the next European Commission 2019–2024.

<sup>2</sup> Medlemsstaternas tullmyndigheter behandlade under 2021 sammanlagt 691,5 miljoner importdeklarationer, 17,5 miljoner transiteringsbefordringar och 486,3 miljoner exportdeklarationer. Under 2022 gavs inom webbhandeln 1,1 miljarder importdeklarationer, när man åter i fråga om den övriga importen gav cirka 405 miljoner importdeklarationer.

för tullmyndigheterna. Nuförtiden ska varorna vara förenliga med över 370 unionens rättsakter, och tullmyndigheterna övervakar att dessa iakttas. Under den senaste tiden har dessutom coronaviruspandemin och Rysslands orättfärdiga anfallskrig mot Ukraina utmanat tullverksamheten och förutsatt snabbt införande av specialåtgärder. Tullmyndigheterna har trots ovan nämnda utmaningar utfört väl sina uppgifter, men samtidigt har behovet av att modernisera unionens tullverksamhet blivit uppenbart. För EU är tullverksamheten också strategiskt sett allt viktigare för att upprätthålla unionens konkurrenskraft till exempel i den gröna och digitala övergången samt då ändringar i den geopolitiska verksamhetsmiljön påverkar de globala leveranskedjorna.

Kommissionen lade fram under 2020 en handlingsplan för att ta tullunionen till nästa nivå<sup>3</sup>. I den föreslogs flera konkreta åtgärder för utveckling av EU:s tullverksamhet. Kommissionen genomförde enligt planen en halvtidsutvärdering – som även Europaparlamentet förutsatte – av den gällande tullkodexens verksamhet<sup>4</sup>. Kommissionen inrättade även en särskild reflexionsgrupp för medlemsstaterna och intressentgrupper för att diskutera hur tullunionen kan göras smartare, flexiblare, tekniskt mer utvecklad och kriståligare. Dessutom inledde kommissionen en konsekvensbedömning för att fastställa fördelar och nackdelar med inrättandet av EU:s tullmyndighet.

Förutom åtgärder som utgår från handlingsplanen tog kommissionen bland annat fram tillsammans med medlemsstaternas tullmyndigheter, intressentgrupper, den akademiska världen och internationella partner en framtidsöversikt som granskar långsiktiga utvecklingstrender inom tullsektorn 'Framtiden för tullsektorn i EU 2040'<sup>5</sup>. Dessutom inrättade kommissionen i september 2021 en grupp av visa personer på hög nivå som består av externa experter för att diskutera vilka utmaningar tullunionen står inför och för att lägga fram innovativa idéer och förslag till hur man kan möta tullunionens utmaningar. Gruppen lade fram sin slutrapport i mars 2022<sup>6</sup>. Även Europeiska revisionsrätten har under de senaste åren i flera av sina särskilda rapporter granskat tullunionens verksamhet och gett sina rekommendationer för att förbättra dess verksamhet<sup>7</sup>.

Det nya förenklade tullförfarandet för elektronisk distansförsäljning som utgår från förslagen till rättsakter i den övergripande reformen och det anslutande förslaget till ändring av mervärdesskattedirektivet har en koppling till de ändringar i EU:s mervärdesskattelagstiftning som genomfördes tidigare, som gäller webbhandel och distansförsäljning och som trädde i kraft från och med den 1 juli 2021 (det så kallade momspaketet för e-handel). Dessa förtydligade och förenklade de mervärdesskattbestämmelser som tillämpas på elektronisk handel samt avskaffade befrielsen från mervärdesskatt vid import för varusändningar med ett värde på högst 22 euro. Skattefriheten hade gett konkurrensfördelar för distansförsäljning som skedde utanför EU. Från och med juli 2021 har alla varor som importerats till unionen omfattats av mervärdesskatt

---

<sup>3</sup> Kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén

Tullunionen tas till nästa nivå: handlingsplan, COM(2020) 581 final.

<sup>4</sup> Commission Staff Working Document on the interim evaluation of the implementation of the Union Customs Code, SWD(2022) 158 final.

<sup>5</sup> Ghiran, A., Hakami, A., Bontoux, L. and Scapolo, F., The Future of Customs in the EU 2040, Publications Office of the European Union, Luxembourg, 2020.

<sup>6</sup> Putting more Union in the European customs, Ten proposals to make the EU Customs Union fit for a Geopolitical Europe - Report by the Wise Persons Group on the Reform of the EU Customs Union, Brussels March 2022. En av gruppens tolv medlemmar är tidigare kanslichef vid finansministeriet, politics doktor Martti Hetemäki som är arbetslivsprofessor vid Helsinki Graduate School of Economics.

<sup>7</sup> Till exempel särskild rapport om E-handel 12/2019 och särskild rapport om tullkontroller 04/2021.

och man ska lämna en digital tulldeklaration över dem. I momspaketet för e-handel föreskrevs samtidigt också om momsskyldigheter för marknadsplatser online samt förenklingar som hjälper företagen att iaktta momsskyldigheterna i gränsöverskridande konsumenthandel. Till dessa förenklingar hör i fråga om distansförsäljning av importerade varor ett frivilligt registrerings-, deklarations- och betalningssystem med en enda kontaktpunkt (importsystem eller IOSS-system) samt specialarrangemang för import. Dessa momsskyldigheter för marknadsställen online samt förenklingar gäller varusändningar med ett värde på högst 150 euro, men emellertid inte varor som omfattas av punktskatt. Förslaget till ändring av direktiv, som ingår i tullreformpaketet, anknyter också till de förslag om modernisering av mervärdesbeskattningen i den digitala tidsåldern (moms i den digitala tidsåldern) som antogs av kommissionen den 8 december 2022 och om vilken man också har översänt statsrådets skrivelse till riksdagen U 103/2022 rd.

## 2.2 Mål

Syftet med förslagen är att modernisera tullunionen och göra den effektivare, smidigare och mer flexibelt anpassbar till framtida förändringar. Reformens mest konkreta mål är att digitalisera tullverksamheten och utnyttja ett databaserat tillvägagångssätt effektivt och mer centraliserat i hela tullunionen.

Reformen har tre mer omfattande mål:

- En effektiv tullunion som gynnar företagen genom att förenkla och modernisera tullförfaranden och stärka jämlika verksamhetsförutsättningar genom att säkerställa att det uppbärs förskrivna tull för alla varor som importeras till unionen och att de är förenliga med de krav som förutsätts i unionens lagstiftning.
- En geopolitisk tullunion som bättre än i nuläget kan försvara EU:s och dess medlemsstaters ekonomiska intressen samt EU:s säkerhet, hälsa och ekonomiska eller miljömässiga intressen och värderingar. Genom att slå samman kompetens och expertis centraliserat i EU:s tullmyndighet kan tullunionen också bättre samordna begränsningar av handeln och effektivisera det internationella tullsamarbetet.
- En smidig tullunion som beaktar framtida krav och kan anpassa sig flexibelt till ändringar i leveranskedjor. Detta får stöd i synnerhet av EU:s nya tulldatacentral som inrättas genom förslaget och som enligt planer ska utvecklas med tiden för att möta de nya kraven i tullverksamheten.

Syftet med reformen är att modernisera och förenkla tullformaliteter och -förfaranden, vilket skulle minska de kostnader som iakttagandet av dem medför för företagen och förvaltningen. Digitalisering och ett kunskapsbaserat tillvägagångssätt, som särskilt drar nytta av EU:s nya tulldatacentral, möjliggör transparenta leveranskedjor för varor och ett nytt slags partnerskap som utgår från förtroende mellan tullmyndigheterna och ekonomiska aktörer. Till exempel skulle man kunna betydligt förenkla tullklareringen av de mest pålitliga ekonomiska aktörernas import och export och göra den flexiblare jämfört med nuläget.

Syftet med förslaget är att förenkla tullklareringen av paket som importeras i distansförsäljningen inom webbhandeln. Man skulle kunna tillämpa ett enklare tullförfarande för varor som importeras inom webbhandeln. Detta skulle öka importens transparens, vilket också skulle möjliggöra bättre tullövervakning av distansförsäljningen. Nuvarande oegentligheter som anknyter till distansförsäljning ska bekämpas genom att avskaffa tullbefrielsen för varor med ett värde på högst 150 euro. De förslag som gäller mervärdesskatt ska åter främja målet om en gemensam

momsregistrering i EU och minska den administrativa börda som beskattningen av distansförsäljningen av varusändningar med ett värde på över 150 euro medför. Den övergripande reformen harmoniserar tull- och mervärdesskattbestämmelser som gäller elektronisk handel.

Syftet med ett kunskapsbaserat tillvägagångssätt är att effektivisera riskhanteringen i tullunionen, förbättra fördelningen av tullmyndigheternas övervakningsresurser och därmed även skyddet av unionens och dess medlemsstaters ekonomiska och andra intressen. Den ska också möjliggöra för tullmyndigheterna en mer övergripande och pålitlig tillstånds- och kundhantering.

En ny EU:s tullmyndighet ska svara för riskhanteringen på EU-nivån. De data som sänds till den föreslagna EU:s nya tulldatacentral ska utnyttjas både i riskanalyser på EU-nivå och i riskanalyser på nationell nivå som medlemsstaternas myndigheter fortfarande utför. Tullmyndigheterna kan snabbare än i nuläget reagera på risker och skydda EU:s och dess medlemsstaters ekonomiska intressen.<sup>8</sup> Effektivare riskhantering i unionen skulle stärka tullmyndigheternas förmåga att också skydda den inre marknaden och andra unionens och dess medborgares intressen som utgår från andra politikområden, såsom säkerhet, hälsa och miljön. Varor som inte uppfyller kraven och som importeras till unionen hämmar företagens konkurrenskraft i unionen och orsakar allvarliga risker bland annat för konsumenternas hälsa och liv.

Syftet med reformen är också att främja en enhetlig verksamhet av tullunionen i hela unionsområdet. Därför föreslås det att tullunionens förvaltningsstruktur ska få en ny EU:s tullmyndighet, som placeras i någon medlemsstat i form av en byrå, och en ny EU:s tulldatacentral.

### **3 Förslagets huvudsakliga innehåll**

Det mest centrala bland de tre kommissionens förslag som utgör den övergripande reformen av EU:s tullunion är förslaget om inrättandet av unionens tullkodex och Europeiska unionens tullmyndighet. I förhållande till det är förslaget till ändring av tullfrihetsförordningen och förordningen om tulltaxa samt förslaget till ändring av mervärdesskattedirektivet tillägg.

#### **3.1 Kommissionens förslag om inrättande av unionens tullkodex och Europeiska unionens tullmyndighet samt upphävande av den nuvarande tullkodexen (EU) 952/2013 (COM(2023) 258 final)**

Den föreslagna förordningen om inrättande av unionens nya tullkodex och EU:s tullmyndighet ska liksom den gällande tullkodexen innehålla grundläggande bestämmelser om unionens tullverksamhet. Genom den föreslagna förordningen upphävs och ersätts unionens gällande tullkodex (EU) 952/2013.<sup>9</sup> Unionens tullunion ska moderniseras och göras tydligare, smartare och

---

<sup>8</sup> Under 2021 samlade tullmyndigheterna in skatter på över 50 miljarder euro per år och tullar på cirka 25 miljarder euro. Av uppburna tullar används 75 procent för att finansiera EU:s budget. Tullarnas andel av unionens budget för 2022 är 11 procent.

<sup>9</sup> Tullkodexen innehåller grundläggande bestämmelser i tullagstiftningen som tillämpas på import och export av varor. I kodexen föreskrivs bland annat om unionens tullområde, deklarationer om varor, tullövervakning och tullkontroller, importörens och exportörens rättigheter och skyldigheter, tullförfaranden som tillämpas på varor och förutsättningar för dem, grunder för fastställande av tullar, uppkomsten och upphörandet av tullskuld i olika situationer, uppbärande och betalning av tull samt ändringssökande.

tryggare genom att starkt lägga dess grund i effektivt utnyttjande av digitalisering och data, delvis genom att centralisera funktioner.

Förslaget ska i hög grad utgå från unionens gällande tullkodex. Den största delen av den nuvarande kodexens materiella bestämmelser har inkluderats i förslaget, men på grund av det nya digitala och centraliserade tillvägagångssättet har de i stor omfattning justerats och moderniserats.<sup>10</sup> Det digitala tillvägagångssättet ska bland annat möjliggöra förnyelse av sätten att anmäla uppgifter som gäller varor som ska tolklaras och förenkling av förtullningsförfaranden samt effektivare utnyttjande av information i riskhanteringen av varor som importeras till unionen och exporteras och deras leveranskedjor. Det ska även möjliggöra ett enhetligare och mer centraliserat ordnande av tullverksamhet i hela unionsområdet. Till exempel ska importörers, exportörers och andra aktörers roller och skyldigheter samt de tullformaliteter och -förfaranden som tillämpas göras tydligare och anpassas till den del som det är nödvändigt. Tullklaringsförfarandet för import som utgår från distansförsäljning inom elektronisk handel ska förenklas och harmoniseras med förfaranden för mervärdesskatt. För ekonomiska aktörer ska inrättas en ny Trust and Check trader-kategori som ska möjliggöra långtgående lättnader i tullförfaranden, när aktören uppfyller strikta villkor för pålitlighet och transparens. Även EU:s tulldatacentral samt EU:s tullmyndighet, som inrättas med förslaget, har en stor inverkan på innehållet i den gällande regleringen. De ska bli betydande aktörer för att öka tullkapaciteten i hela unionen och för att enligt målet ta tullunionen till nästa nivå.

Den nya tullkodexen ska innehålla 265 artiklar som är uppdelade i 15 kapitel. Nya regleringshelheter jämfört med den gällande kodexen är kapitlet som gäller EU:s nya tulldatacentral (III), kapitlet som gäller restriktiva åtgärder och krishanteringsmekanismen (XI), kapitlet med bestämmelser om EU:s nya tullmyndighet (XII), kapitlet om tullsamarbete (XII) samt kapitlet om tullöverträdelser och andra än straffrättsliga påföljder (XIV).

Förordningen ska ha en bilaga. Den ska innehålla unionens gällande tullkodex och förslagets jämförelsetabell för bestämmelser.

### 3.1.1 EU:s nya tullmyndighet

Genom förslaget inrättas EU:s tullmyndighet. Den ska vara ett nytt unionsorgan som styr, samordnar och stöder nationella tullmyndigheter. EU:s tullmyndighet ska inrättas 2026, men den ska inleda sin verksamhet fullt ut från och med början av 2028. På den tillämpas motsvarande unionens rättsakter och bestämmelser som gäller bland annat juridiska personer, personal, privilegier och friheter, skadeståndsansvar, handlingsoffentlighet, dataskydd, övervakning av finansförvaltning och bekämpning av bedrägeri som på unionens andra organ, byråer och inrättningar.

Den centrala uppgiften för EU:s tullmyndighet är att svara för riskhantering på EU-nivå. Den ska kunna ge nationella tullmyndigheter övervakningsrekommendationer baserat på riskanalys på unionsnivå. Nationella tullmyndigheter beslutar emellertid fortfarande om utförandet av

---

<sup>10</sup> Det finns totalt 288 artiklar i den gällande kodexen. Av dessa är 206 egentliga materiella bestämmelser, när däremot 82 gäller överföring eller delegering av genomförandebefogenheten till kommissionen. Jämförelsetabellen, som följer som bilaga till den nya tullkodexen, har inga hänvisningar till 35 materiella bestämmelser i den nuvarande kodexen. Med andra ord ska den största delen av de materiella bestämmelserna i den gällande kodexen (171) i en eller annan form ingå i den föreslagna nya tullkodexen. Dessutom ska den nya tullkodexen innehålla 85 bestämmelser som är nya jämfört med den nuvarande tullkodexen.

tullkontroller. Om den nationella tullmyndigheten inte genomför en rekommenderad övervakningsåtgärd, ska den motivera varför den inte följer rekommendationen. Riskhantering på EU-nivå ska vara i interaktion med den nationella riskhanteringen som genomförs av medlemsstaternas tullmyndigheter och som skräddarsys enligt den nationella riskprofilen, och de ska stödja varandra. Gemensam riskhantering och enhetligare tillämpning av tullkontroller effektiviseras övervakningen av godstrafik och jämlika konkurrensförutsättningar i hela unionen.

EU:s tullmyndighet ska också ha en betydande roll i genomförandet av nya bestämmelser som gäller restriktiva åtgärder och tullunionens krishantering och som ingår i XI kapitel i förslaget. Den ska utarbeta verksamhetsregler och förfaranden för olika krisscenarier och säkerställa tillämpningen av dem genom att bland annat koordinera operativ verksamhet.

EU:s tullmyndighet ska dessutom ha flera andra uppgifter för att öka tullverksamhetens enhetlighet och tullkapaciteten i hela unionen. Den ska genomföra samarbete på EU-nivå med andra byråer, organ och nätverk, såsom Europol, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) eller Europeiska kemikaliemyndigheten. Den kan också främja samarbetet mellan medlemsstaternas tullförvaltningar samt ge dem operativt stöd på många olika sätt, till exempel genom att utveckla utbildning och gemensamma standarder, ta fram verksamhetshandböcker och ge rekommendationer om bästa praxis, koordinera forskning och stödja inrättandet av särskilda kunskapscenter och personalutbyte mellan tullförvaltningar. EU:s tullmyndighet ska kunna genomföra en mätning av tullunionens prestationsförmåga och stödja kommissionen i bedömningen av tullunionens prestationsförmåga. Kommissionen ska också kunna låta den genomföra utveckling och upprätthållande av EU:s tulldatacentral.

EU:s tullmyndigheter ska ledas av en verkställande direktör (Executive Director). Han eller hon utses av myndighetens förvaltningsråd (Management Board), där alla medlemsstater och kommissionen är representerade. Direktionen (Executive Board) stöder förvaltningsrådet.

EU:s tullmyndighet har en självständig budget som består av inkomster som fås från unionens allmänna budget och medlemsstaternas frivilliga finansieringsandelar. Det är möjligt för EU:s tullmyndighet att också få inkomster från överenskommelser om medverkan och bidragsöverenskommelser enligt rambudgetförordningen (EU) 2019/715 samt från avgifter som tas ut för EU:s tullmyndighets publikationer och andra tjänster. Enligt förslaget ska unionens lagstiftare, i detta fall rådet och parlamentet tillsammans, fastställa hemorten för EU:s tullmyndighet. Enligt det avgörande som unionsdomstolens utfärdade i de förenade målen C-59/18 och 743/19 hör befogenheten att besluta om nya organs orter till skillnad från rådets tidigare praxis inte till medlemsstaterna, utan till unionens lagstiftare som ska handla enligt samma rättsgrund och samma förfarande, där man beslutar om inrättandet av själva organet.

Bestämmelser om EU:s tullmyndighet ska finnas i kapitel XII i den nya tullkodexen (art. 205–238).

### 3.1.2 EU:s nya tulldatacentral

EU:s nya tulldatacentral som ska inrättas med den nya tullkodexen ska vara en modern, unionsomfattande, cybersäker centraliserad helhet av tullsystem och -tjänster som kan utnyttja artificiell intelligens och maskininlärning. I EU:s tulldatacentral ska man integrera och den ska med tiden ersätta den nuvarande informationsteknikinfrastrukturen som består av sammanlagt 111 separata informationssystem som används i medlemsstaterna. EU:s tulldatacentral ska vara en central möjliggörare av förenklade tullförfaranden och stärkande av tullövervakningen.

Med hjälp av EU:s tulldatacentral förnyas sättet att samla in, använda och dela uppgifter som behövs i tullklareringen och -övervakningen. Tulluppgifter som gäller varor och deras leveranskedjor behöver bara lämnas in till EU:s tulldatacentral. Uppgifterna ska kunna lämnas in genom ett gemensamt gränssnitt genom anslutning direkt till EU:s tulldatacentral. Oföränderliga (grundläggande) uppgifter kan lämnas in en gång, varefter de kan användas på nytt i senare import eller export. Tulldatacentralen ska möjliggöra anmälan av nödvändiga uppgifter som gäller samma varuparti från flera olika källor i olika skeden av leveranskedjan.

EU:s tulldatacentral ska samla in, behandla, slå samman och spara alla relevanta nödvändiga uppgifter. Tulldatacentralen ska göra en riskanalys på unionsnivå. Medlemsstaternas tullmyndigheter ska emellertid fortfarande fatta beslut som gäller tullklarering och -kontroll av varor. I sitt beslutsfattande ska de utnyttja uppgifter som EU:s tulldatacentral har behandlat och analyserat.

EU:s tulldatacentral kommer att betydligt underlätta och förbättra informationsutbytet jämfört med nuläget. Centralen ska kunna utbyta information med andra myndigheter samt andra informationssystem, informationsmiljöer och plattformar i syfte att förbättra uppgifternas kvalitet. Förutom EU:s tullmyndighet ska nationella myndigheter, såsom skattemyndigheterna samt kommissionen, OLAF, Europeiska åklagarmyndigheten (EPPO) och med vissa förutsättningar Europol och Frontex ha tillträde till EU:s tulldatacentral.

Personuppgifter ska behandlas enligt unionens dataskyddslagstiftning, dvs. enligt bestämmelserna i den allmänna dataskyddsförordningen (EU) 2016/679, förordningen om behandling av personuppgifter i unionens organ (EU) 2018/1725 eller dataskyddsdirektivet som gäller polismyndigheter och straffrättsliga myndigheter (EU) 2016/680 på var och ens tillämpningsområde.

EU:s tulldatacentral ska införas stegvis från och med början av 2028. Den ska kunna tillämpas på det förenklade förfarandet för distansförsäljning inom elektronisk handel från och med mars 2028. I fråga om annan import och export kan aktörerna, om de vill, använda EU:s tulldatacentral från och med början av mars 2032. Användningen av EU:s tulldatacentral blir obligatorisk för alla aktörer från och med början av 2038, då senast användningen av deklareringsförfaranden enligt den nuvarande lagen ska upphöra. Kommissionen ska kunna besluta att EU:s tullmyndighet ska administrera och upprätthålla EU:s tulldatacentral.

Bestämmelser om inrättandet av EU:s tulldatacentral ska finnas i III kapitel i unionens nya tullkodex (art. 29–40). Bestämmelser om tidsplanen för början av tillämpningen av EU:s tulldatacentral ska finnas i kapitel XV i förordningens sista artikel.

### 3.1.3 Förenkling som gäller distansförsäljning inom elektronisk handel

Genom reformen skapas ett särskilt tullklareringsförfarande för distansförsäljning inom elektronisk handel för att förenkla det nuvarande systemet och harmonisera det med momsreglerna för elektronisk handel.

I unionens nya tullkodex föreskrivs att digitala plattformar inom elektronisk handel är importörer i stället för konsumenter (så kallad förmodad importör inom distansförsäljning) och de ska ansvara för efterlevnad av bestämmelser, alla tullformaliteter och avgifter. De ska uppbära tullar vid försäljningstillfället av varor och betala dem till vederbörande medlemsstater på samma sätt

som de redan gör i fråga om mervärdesskatt. Användningen av förfarandet förutsätter användning av EU:s tulldatacentral. Detaljerade bestämmelser om arrangemangets verksamhet ska ingå i kapitlen I–V och IX–X<sup>11</sup>.

Den förenkling som föreskrivs i den nya tullkodexen ska kompletteras med en ändring av den gemensamma tulltaxan. Den ska möjliggöra förenklat förfarande för att beräkna de importtullar som tillämpas på varor. I tulltaxan ska de varor som importerats inom distansförsäljning delas upp i fem olika 'korgar'. På var och en av dem tillämpas en fast tull av olika storlekar. Enligt den allmänna tulltaxan ska tullfria varor fortfarande vara tullfria. Det ska emellertid vara frivilligt att använda detta förenklade förfaringssätt för fastställande av tull. Precis som i fråga om mervärdesbeskattning ska det emellertid inte tillämpas på varor som omfattas av punktskatt. Dessutom föreskrivs det i rådets tullfrihetsförordning i syfte att bekämpa oegentligheter som gäller elektronisk handel att den särskilda tullfriheten för varor med ett värde på högst 150 euro ska avvecklas.

Användningen av det förenklade förfarande som utnyttjar EU:s tulldatacentral förväntas gottgöra särskilt den förmodade importören inom distansförsäljning för den ökning av den administrativa bördan som systemet eventuellt orsakar. Eftersom tullmyndigheterna i och med det föreslagna systemet ska få betydande uppgifter om all försäljning, ger de nya reglerna tullmyndigheterna möjligheten att bättre övervaka efterlevnaden av bestämmelser som gäller import av varor. Dessutom skulle det föreslagna förfarandet förtydliga de ansvarsområden som gäller import och dessutom öppenheten inom elektronisk handel. Detta skyddar EU-medborgare mot tråkiga överraskningar, såsom oförutsedda kostnader och tunga tullformaliteter. Konsumenterna ska öppet få kännedom om alla kostnader som anknyter till nätköpet och kunna betala dem på en gång, såsom de redan gör i fråga om mervärdesskatt.

Det förenklade importförfarandet för distansförsäljning inom elektronisk handel införs den 1 mars 2028.

#### 3.1.4 Restriktiva åtgärder och krishanteringsmekanism

I kapitel XI i förslaget (artiklar 201–204) föreskrivs om tullmyndighetens uppgifter i genomförandet av de restriktiva åtgärder som avses i artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) samt om tullunionens krishanteringsmekanism.

Unionens tullagstiftning innehåller inga nuvarande bestämmelser om dessa frågor. I synnerhet coronaviruspandemin samt de sanktioner som infördes på grund av Rysslands orättfärdiga anfallskrig mot Ukraina har visat vilken viktig roll tullmyndigheterna har i genomförandet av krishanteringsåtgärder och restriktiva åtgärder samt behovet av koordination på unionsnivå.

EU:s tullmyndighet ska följa upp efterlevnaden av de restriktiva åtgärder som rådet fastställer med stöd av artikel 215 i EUF-fördraget och den ska kunna ge tullmyndigheterna anvisningar för effektivisering av genomförandet och bekämpning av kringgåendet av restriktioner. De nationella tullmyndigheterna ska genomföra de nödvändiga åtgärder, som hör till deras befogenhet för att verkställa restriktiva åtgärder, och beakta anvisningar som EU:s tullmyndighet ger. De

---

<sup>11</sup> I artikel 5 (13) fastställs den förmodade importören inom distansförsäljning och bland annat artiklar 20, 21, 42, 59, 67, 156, 159, 169, 181 och 186 ska innehålla specialbestämmelser som gäller förenklingens verksamhet till exempel om skyldigheterna för den förmodade importören inom distansförsäljning, det tullkontor som övervakar förfarandet, uppkomsten av tullskuld, tullskuldansvaret, grunderna för bestämmande av tull och fastställandet samt tidsfristen för betalning av tull.

ska även meddela EU:s tullmyndighet och kommission om de misstänker eller observerar åtgärder som kringgår restriktioner.

I den föreslagna krishanteringsmekanismen för tullunionen ska EU:s tullmyndighet också ha en central roll. Den ska utveckla och bereda för olika krisscenarier praktiska åtgärder och arrangemang som kommissionen kan införa i krissituationer. De nationella tullmyndigheterna ska genomföra de nödvändiga åtgärderna. EU:s tullmyndighet ska säkerställa och koordinera genomförandet samt upprätthålla krisberedskap med hjälp av en krisberedskapsenhet som den inrättat och som är tillgänglig under hela krisen.

### 3.1.5 Tullsamarbete

I kapitel XII i förslaget (artiklar 239–244) föreskrivs om ett gemensamt ramverk för tullsamarbete som genomförs nationellt, på unionsnivå och internationellt. Bestämmelserna i kapitlet ska vara nya i unionens tullagstiftning.

I kapitlet föreskrivs om ömsesidigt samarbete mellan medlemsstaternas tullmyndigheter, kommissionen och EU:s tullmyndighet. I bestämmelserna konstateras förtydligande bland annat att medlemsstaternas tullmyndigheter kan tillåta att tjänstemän tillfälligt arbetar i uppgifter hos en annan medlemsstats tullmyndighet. EU:s tullmyndighet ska kunna koordinera samarbetet mellan medlemsstaternas tullmyndigheter. Dessutom föreskrivs det att kommissionen, OLAF och EU:s tullmyndighet kan utbyta information som samarbetet förutsätter, till exempel riskuppgifter.

I kapitlet föreskrivs även om ett ramverk för tullmyndigheternas systematiska samarbete med andra myndigheter. Vid övervakning av efterlevnaden av begränsningar, förbud och krav som föreskrivs i annan lagstiftning än tullagstiftningen är det viktigt att tullmyndigheter samarbetar med olika myndigheter, såsom marknadsövervakningsmyndigheter, hälso- och växtskyddsmyndigheter, brottsbekämpande myndigheter eller skattemyndigheter. Det föreslagna ramverket för samarbete ska strukturera och stärka detta samarbete på den nationella nivån och unionsnivån. Målet är att främja utvecklingen av det regelverk som tillämpas, utbyte av information, övervakningsstrategier samt operativt samarbete, såsom gemensamma kontroller. Samtidigt definieras även vilken roll EU:s tullmyndighet har i detta samarbete. Den ska bland annat planera och koordinera gemensamma övervakningsoperationer som genomförs på unionsnivån.

För att förtydliga samarbetet mellan tullmyndigheter och andra myndigheter föreskrivs i kapitlet om en förteckning med tio punkter över åtgärder som tullmyndigheten ska kunna utföra för att genomföra annan än unionens tullagstiftning. Dessutom förpliktas kommissionen att utarbeta en förteckning som uppdateras regelbundet över de unionens rättsakter som fastställer uppgifter för tullmyndigheten att övervaka varor.

Dessutom föreskrivs i kapitlet om den rättsliga grunden för informationsutbyte med tredjeländer. Kommissionen, medlemsstaternas tullmyndigheter och EU:s tullmyndighet ska inom ramen för tullsamarbetet utbyta information med tullmyndigheter och andra myndigheter i tredjeländer, om det föreskrivs om informationsutbyte i ett internationellt avtal med unionen eller i unionens lagstiftning, förutsatt att konfidentiell information respekteras och personuppgifter skyddas. Dessutom tillåts i den nya tullkodexen att EU:s tullmyndighet kan avtala, efter att ha fått lov från kommissionen, om ett icke-juridiskt bindande arbetsarrangemang (working arrangements) med tredjeländer och internationella organisationer.

### 3.1.6 Gemensamma bestämmelser om tullförseelser och andra än straffrättsliga påföljder

I den gällande kodexen föreskrivs i fråga om tullförseelser och påföljder för dem endast att varje medlemsstat ska föreskriva om effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner för överträdelser av tullagstiftningen. Med stöd av detta föreskrivs nationellt om tullförseelser och påföljder för dem, särskilt i 14 kap. i tullagen (304/1996).

I kapitel XIV i förslaget (artiklar 245–254) föreskrivs om tullförseelser och deras administrativa påföljder betydligt mer detaljerat än i nuläget. I kapitlet fastställs för det första en förteckning över tullförseelser och andra än straffrättsliga påföljder som åläggs för dem. Olika gärningar som strider mot de skyldigheter som föreskrivs i unionens tullagstiftning eller försummelser av skyldigheter anses vara tullförseelser. I fråga om påföljder fastställs minimiregler om deras art och antal. Det är fråga om minimireglering som inte hindrar medlemsstaterna från att fastställa mer omfattande och strängare sanktioner för tullförseelser. Kommissionen ska underrättas om nationella bestämmelser.

I kapitlet föreskrivs även om gemensamma principer som gäller tullförseelser och påföljder för dem, till exempel om bedömningen av en gärning eller försummelse som anses vara en tullförseelse (uppsåtlighet/uppenbar oaktsamhet) samt om mildrande och försvårande omständigheter. Medlemsstaterna ska fastställa en preskriptionstid som ska vara minst fem och högst tio år. Enligt förslaget ska även medhjälp och anstiftan till tullförseelse samt försök till tullförseelse anses vara tullförseelser. Kapitlet innehåller även bestämmelser om medlemsstaternas behörighet och samarbete när förseelsen har skett i flera medlemsstater. Rättsakter som gäller tullförseelser samt alla beslut som gäller tullförseelser ska förutom de tullövervakningsresultat som gäller förseelser föras in i EU:s tulldatacentral.

### 3.1.7 Ikraftträdande

Den föreslagna unionens nya tullkodex ska träda i kraft och tillämpas den tjugonde dagen efter att den har publicerats i unionens offentliga tidning.

I kapitel V som gäller hänförande av varor till tullförfarande föreskrivs om övergångstider för inlämnande av tulldeklarationer. Bestämmelsen förtydligar vilken betydelse den reglering som gäller inledandet av tillämpningen av EU:s tulldatacentral har för tullklareringen. Utgångspunkten är att tulldeklarationer enligt den gällande kodexen lämnas fram till mars 2032. Därefter kan behövliga uppgifter anges till EU:s tulldatacentral. Tulldeklarationer enligt den gällande kodexen kan inte längre lämnas in efter 2037, då det ska vara obligatoriskt att använda EU:s tulldatacentral i alla situationer.

I förslagets sista artikel föreskrivs separat om inledning av tillämpandet av vissa bestämmelser i den nya tullkodexen. Den föreskriver bland annat:

– EU:s tullmyndighet ska inrättas 2026, men den ska inleda sin verksamhet fullt ut den 1 januari 2028.

– EU:s tulldatacentral ska införas stegvis från och med början av 2028.

– Förenklat förtullningsförfarande som tillämpas på elektronisk distansförsäljning inom varuhandeln införs från och med början av mars 2028. EU:s tulldatacentral ska tillämpas från och med samma tidpunkt i det förenklade förtullningsförfarandet för distansförsäljning. I fråga om annan import och export ska aktörerna, om de vill, kunna använda EU:s tulldatacentral från och med början av mars 2032 och användningen av EU:s tulldatacentral blir obligatorisk för alla aktörer från och med början av 2038, då senast användningen av anmälningsförfaranden enligt den nuvarande lagen ska upphöra.

– Nationella tullmyndigheter ska bedöma de tillstånd som de har beviljat med stöd av den gällande tullkodexen på nytt mellan den 1 januari 2035 och 31 december 2037.

– Kommissionen ska före slutet av 2035 lämna till Europaparlamentet och rådet en rapport, där den bedömer effektiviteten med en verksamhetsmodell som utgår från ställningen för en pålitlig och verifierad aktör (Trust and Check trader), särskilt med tanke på upptäckt och förebyggande av bedrägerier samt indirekt beskattning. Enligt förslaget har kommissionen rätt att genom en delegerad förordning besluta om verksamhetsmodellen ska fortsätta och om man också ska ordna tullövervakning av andra aktörer på basis av var de har etablerat sig.

### **3.2 Förslag till rådets förordning som ändrar förordningen EEG 2658/87 för att införa förenklad tullbehandling för distansförsäljning av varor och förordningen (EG) 1186/2009 om att inrätta ett system för tullbefrielse för att avskaffa värdegränsen för tullbefrielse (COM(2023) 259 final)**

Kommissionen föreslår att kapitel V i rådets tullbefrielseförordning (EG) 1186/2009, som föreskriver om tullbefrielse för varor av ringa värde, ska tas bort. Med varor av ringa värde avses varor vars verkliga totala värde inte överskrider 150 euro per försändelse. Syftet med ändringen är att bekämpa missbruk av gränsen för tullbefrielse, särskilt inom import som utgår från elektronisk handel, och främja jämlika konkurrensförutsättningar mellan företagare i unionen och tredjeländer. Tullbefrielse ska avvecklas både för varor av ringa värde som importerats som distansförsäljning inom elektronisk handel och för andra varor som är värda högst 150 euro och som sänds till unionen.

Kommissionen föreslår även att den första artikeln i rådets förordning om tulltaxa (EEG) 2658/87 samt bilaga I till förordningen ska ändras. I artikeln föreskrivs om varunomenklaturen (den kombinerade nomenklaturen). Nomenklaturen och bland annat tullsatsen för den gemensamma tulltaxan fastställs i bilaga I till förordningen.

Med kommissionens förslag läggs till i bilaga I en ny punkt G som föreskriver om förenklad taxering för distansförsäljning. Enligt den ska varor delas upp i fem 'korgar', och på var och en tillämpas en fast tull på olika nivåer. I varje korg specificeras de varor som hör till den med en hänvisning till varugrupper enligt del II i bilagan samt den tull som uppbärs för de varor som hör till korgen. De korgar som föreslås är i huvuddrag följande: värdetull 0 procent (till exempel böcker, trycksaker, konstverk), 5 procent (till exempel leksaker, musikinstrument, bestick), 8 procent (till exempel siden- och bomullsprodukter, keramikprodukter, fotograferingsprodukter), 12 procent (till exempel läderprodukter, resväskor) och 17 procent (till exempel skor, glasprodukter). Varor, som enligt den allmänna tulltaxan är tullfria, ska fortfarande vara tullfria också vid tillämpningen av förenklad distansförsäljning.

En fast tull ska i fråga om en enskild vara kunna vara lite högre än den tull som tillämpas på den i normalt förfarande. Korgsystemet beaktar inte varornas ursprungsbesked. Om importörerna emellertid vill tillämpa vanliga eller lägre tillämpliga autonoma tullar eller tillämpa varornas ursprungsbesked genom att påvisa förmånstullar, ska de kunna tillämpa normala förfaranden. Det ska vara frivilligt att använda förenklad tulltaxering.

Genom förslaget läggs nya 1.4 och 1.5 till i artikel 1 i förordningen om tulltaxa. I den första föreskrivs om möjligheten att använda förenklad tulltaxering som föreskrivs i punkt G i bilagan. Enligt den nya artikel 1.4 när det är fråga om varor som importerats på basis av distansförsäljning som avses i mervärdesskattedirektivet, uppbärs importtull på importörens begäran enligt den förenklade tullbehandling som fastställs i nya G i bilaga I och som gäller distansförsäljning. I den nya artikel 1.5 däremot föreskrivs om situationer, där nämnda förenklade tulltaxering av

distansförsäljning inte kan tillämpas. Enligt den ska varor som omfattas av punktskatt lämnas utanför förenklingen, och likaså även varor på vilka man tillämpar antidumpnings- eller utjämningsstullar eller andra motsvarande skyddsåtgärder. Till slut lämnas varor som hör till grupperna 73, 98 och 99 i den kombinerade nomenklaturen utanför förfarandet (järn- och stålprodukter, kompletta industrianläggningar och varor som har importerats eller exporterats under särskilda förhållanden). Enligt kommissionen bör importen av dessa inte förenklas på grund av varornas karaktär.

De föreslagna ändringarna träder i kraft den tjugonde dagen efter att den har publicerats i Europeiska unionens offentliga tidning och ska tillämpas från och med början av mars 2028.

### **3.3 Kommissionens förslag till ändring av mervärdesskattedirektivet gällande mervärdesskatte regler för beskattningsbara personer som möjliggör distansförsäljning av importerade varor och tillämpningen av den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland och särskilda ordningar för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import (COM(2023) 262 final)**

Kommissionen föreslår att tillämpningsområdet för förfaranden som förenklar mervärdesbeskattningen och som infördes i samband med momspaketet för e-handel ska utvidgas som en del av den tullreform som nu föreslås. Enligt kommissionen är det motiverat att i och med de ändringsförslag som gäller tullsystemet avstå från den gräns på 150 euro för importerade varusändningar som har begränsat användningen av importsystemet och specialarrangemangen för import samt tillämpningsområdet för särskild skattskyldighet som tillämpas på elektroniska gränssnitt.

Genom momspaketet för e-handel reformerades mervärdesbeskattningen under 2021 så att näringsidkare, som möjliggör elektroniska gränssnitt för försäljning av andra näringsidkares varor genom användningen av en marknadsplats, plattform, portal eller ett motsvarande verktyg, deltar i att uppbära mervärdesskatt. Upprätthållaren av ett elektroniskt gränssnitt anses med vissa villkor köpa varan av försäljaren och sälja den vidare till köparen. Denna särskilda skattskyldighet för upprätthållaren av ett elektroniskt gränssnitt tillämpas för närvarande bland annat när det är fråga om distansförsäljning av importerade varor och varornas faktiska värde hör till försändelser på högst 150 euro. Upprätthållaren av ett elektroniskt gränssnitt kan för närvarande i sådana situationer, om den vill, registrera sig som användare i importsystemet. Kommissionen föreslår att den särskilda skattskyldigheten för upprätthållaren av ett elektroniskt gränssnitt ska tillämpas på distansförsäljning av importerade varor oberoende av värdet på de varor som försändelsen innehåller. Dessutom föreslår kommissionen i sitt förslag om moms i den digitala tidsåldern (8.12.2022) att användning av importsystemet i fortsättningen ska vara obligatoriskt för den upprätthållare av gränssnitt som möjliggör import av varor för konsument i gemenskapens territorium.

Enligt kommissionens förslag ska importsystemet för mervärdesskatt i fortsättningen kunna tillämpas på distansförsäljning av importerade varor oberoende av värdet på de varor som försändelsen innehåller. Med distansförsäljning av importerade varor avses försäljning av varor som transporterats från länder utanför gemenskapen till privatpersoner eller köpare som kan jämföras med dem i någon medlemsstat. Importsystemet möjliggör deklaration och betalning av mervärdesskatt genom en åtkomstpunkt så att den skattskyldiga inte behöver momsregistrera sig i alla EU-länder där den genomför distansförsäljning av varor till konsument. Vid användning av importsystemet är import av varan momsfri och försäljaren redovisar mervärdesskatten för försäljning genom importsystemet.

På motsvarande sätt kan specialarrangemang för import, som kan tillämpas när distansförsäljaren inte använder importsystemet, enligt kommissionens förslag tillämpas oberoende av värdet på försändelsens varor. Specialarrangemanget för import möjliggör att den instans, som i stället för mottagaren av varorna lägger fram varorna för tullmyndigheterna, såsom transportföretaget, ska kunna deklarera och betala mervärdesskatt på mottagarens vägnar enligt det förenklade förfarandet.

Varor som omfattas av punktskatt ska emellertid fortfarande lämnas utanför ovan beskrivna förfaranden.

Den föreslagna ändringen av mervärdesskattedirektivet träder i kraft den tjugonde dagen efter att den har publicerats i Europeiska unionens offentliga tidning och den ska tillämpas från och med början av mars 2028.

#### **4 Förslagets rättsliga grund samt förhållande till proportionalitets- och subsidiaritetsprincipen**

Förslaget till förordning om en ny tullkodex för unionen och inrättandet av EU:s tullmyndighet utgår från artiklar 33, 114 och 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Enligt EU-domstolens etablerade uppfattning ska unionens lagstiftare i den omfattning som möjligt alltid ha som mål att endast använda en rättslig grund för varje rättsakt. Användningen av två eller flera parallella rättsliga grunder är en exceptionell lösning. Enligt EU-domstolen är det emellertid möjligt då det är fråga om en åtgärd som har flera syften på samma gång eller flera delfaktorer som inte kan avskiljas från varandra och av vilka ingen är sekundär eller indirekt i förhållande till en annan. Dessutom förutsätter användningen av flera rättsliga grunder alltid att de är förenliga med varandra (EU:C:2017:592 punkt 77 och 78). Denna förutsättning uppfylls, eftersom beslutsförfarandet är detsamma för alla tre rättsliga grunder. Förslaget behandlas enligt den normala lagstiftningsordningen och beslut om godkännande fattas i rådet genom kvalificerad majoritet.

Förslaget till förordning om ändring av rådets tullfrihetsförordning och rådets förordning om tulltaxa utgår från artikel 31 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Förslaget godkänns i rådet med kvalificerad majoritet.

Förslag till direktiv om ändring av rådets mervärdesskattedirektiv utgår från artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Förslaget behandlas i ett särskilt lagstiftningsförfarande och rådet antar det enhälligt efter att ha hört Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Det är uppenbart att unionen har tillräcklig befogenhet att anta den föreslagna regleringen och statsrådet anser att förslagen är godtagbara med tanke på den rättsliga grunden.

Enligt artikel 5.3 i EU-fördraget ska unionen i enlighet med subsidiaritetsprincipen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Tullagstiftningen hör huvudsakligen till unionens exklusiva befogenhet. I områden för tullsamarbete och tillnärmning av lagstiftningen som ingår i den förnyade tullkodexen fastställs till exempel enhetliga bestämmelser för informationsutbyte mellan myndigheter och samarbete som iakttas i hela unionen mellan tullmyndigheter, kommissionen och andra myndigheter såväl

i unionen som internationellt samt harmoniseras de bestämmelser som gäller tullförseelser och andra än straffrättsliga påföljder som åläggs för dem. De harmoniserar och effektiviserar tullunionens verksamhet och är ägnade bland annat för att främja jämlik behandling av aktörer och lika konkurrensförutsättningar. Även mervärdesskatten har harmoniserats på EU-nivå. Syftet med förslaget till ändring av mervärdesskattedirektivet är att förbättra verksamheten i det importsystem som utgår från direktivet som tillämpas i alla medlemsstater. Oenhetliga nationella åtgärder kan snedvrida konkurrensen, och därför främjar ändringen av direktivet även lika konkurrensförutsättningar i unionen.

Motsvarande mål uppnås inte i tillräcklig omfattning genom EU-medlemsstaternas nationella lagstiftning. Förslagets mål förutsätter ändring av unionens tulllagstiftning och mervärdesskattedirektiv. De föreslagna författningarna anses inte stå i strid med subsidiaritetsprincipen.

Enligt kommissionen står förslagen i rätt proportion till det mål som eftersträvas. Proportionaliteten i de förslag som gäller mervärdesskatt säkerställs så att förslaget främjar en effektivare och starkare princip för EU:s gemensamma momsregistrering, och genom den ingriper man inte i medlemsstaternas nationella förfaranden för momsregistrering. Åtgärderna fokuserar på utvidgningen av användningen av den särskilda skattskyldigheten för importsystemet och det elektroniska gränssnittet, så att man ytterligare kan minska situationer där en skattskyldig som bedriver distansförsäljning av importerade varor måste momsregistrera sig i flera olika medlemsstater. EU:s gemensamma system för momsregistrering är förenligt med proportionalitetsprincipen, eftersom det gör verksamheten på den inre marknaden hållbarare.

Statsrådet anser att kommissionens förslag följer subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen.

Förslaget till förordning som gäller en ny tullkodex innehåller befogenheter till kommissionen för att anta genomförandeakter och delegerade akter.

## **5 Förslagets förhållande till grundlagen och till de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna**

Enligt kommissionen överensstämmer förslagen med unionens personuppgiftslagstiftning. Behandlingen av personuppgifter bland annat i EU:s tulldatacentral ska genomföras enligt unionens dataskyddslagstiftning, (dvs. enligt bestämmelserna i den allmänna dataskyddsförordningen (EU) 2016/679, förordningen om behandling av personuppgifter i unionens organ (EU) 2018/1725 eller dataskyddsdirektivet som gäller polismyndigheter och straffrättsliga myndigheter (EU) 2016/680 på deras tillämpningsområden). De personuppgifter som behandlas gäller närmast fysiska personer som framgår av deklarationer som gäller import och export av varor. Enligt förslaget ska efterlevnaden av unionens lagstiftning om skydd av personuppgifter säkerställas också i informationsutbyte som gäller tullsamarbete med tredjeländer. Man kan anse att förslagen fastställer tillräckliga garantier för skydd och övervakning av personuppgifter, vilket förutsätts i unionens dataskyddslagstiftning.

Statsrådet anser inte att förslaget strider mot Finlands grundlag eller de instrument för grundläggande och mänskliga rättigheter som binder Finland.

## **6 Förslagets konsekvenser**

### **6.1 Konsekvenser för lagstiftningen**

De föreslagna förordningarna är unionsrätt som är direkt tillämplig och de förutsätter inte i sig separata åtgärder för att träda i kraft nationellt. De nya bestämmelserna som gäller tullförseelser

och andra än straffrättsliga påföljder som åläggs för dem ska ingå i kapitel XIV i den nya tullkodexen och då de genomförs förutsätter de översyn av de bestämmelser som gäller påföljder enligt 14 kap. i tullagen.

Även kommissionens förslag till direktiv förutsätter då den genomförs ändring av den nationella mervärdesskattelagstiftningen för att motsvara de föreslagna ändringarna.

## **6.2 Ekonomiska konsekvenser**

Enligt kommissionens konsekvensbedömning har förslaget ekonomiska konsekvenser för unionen, medlemsstaterna och ekonomiska aktörer.

Enligt kommissionen effektiviserar reformen uppbärande av obetalda tullar samt tullmyndigheternas möjligheter att ingripa i undervärdering av importvaror och andra tullbedrägerier. Enligt kommissionen uppgick antalet obetalda tullar under 2021 till totalt 524 miljoner euro. Kommissionen hänvisar också till ett fall som gällde omfattande undervärdering av textilier och skor som importerades från Kina, där man under fyra år, 2013–2016, enligt OLAF inte hade fastställt tullar för sammanlagt närmare 2 miljarder euro.<sup>12</sup> Kommissionen har emellertid inte bedömt närmare hur mycket den föreslagna reformen skulle öka antalet tullar som uppbärs i detta avseende.

Kommissionen bedömer även att avvecklingen av tullfrihet för varor med ett värde på högst 150 euro under 2028 ska öka tullintäkterna med cirka en miljard euro per år.

Enligt kommissionens bedömning ökar de föreslagna ändringarna medlemsstaternas mervärdesskatteintäkter och effektiviserar uppbärandet av mervärdesskatt, då mervärdesskatteskyldigheter koncentreras allt mer till stora skattskyldiga som i regel sköter sin skattskyldighet ändamålsenligt. Utvidgningen av importsystemet till att gälla distansförsäljning av alla importerade varor, förutom varor som omfattas av punktskatt, bidrar till att minska de administrativa kostnader som momsregistreringar och övervakningen av dem medför. De föreslagna ändringarna minskar behovet för distansförsäljare av importerade varuförsändelser som är värda över 150 euro att momsregistrera sig i flera medlemsstater och minskar den administrativa bördan för företag och skatteförvaltningar.

Enligt kommissionens konsekvensbedömning ger den övergripande reformen av tullunionen under de följande 15 åren efter dess ikraftträdande upphov till besparingar på totalt cirka 22 miljarder euro för unionens medlemsstater och totalt 27 miljarder euro för ekonomiska aktörer. Den uppskattade kostnadsbesparingen för ekonomiska aktörer utgår från minskade kostnader som uppstår på grund av efterlevnaden av de förnyade tullbestämmelserna. Den största delen av medlemsstaternas kostnadsbesparingar uppstår däremot på grund av minskade årliga underhållskostnader för informationssystem. Dessutom minskar medlemsstaternas behov av informationsteknikinvesteringar av engångskaraktär enligt kommissionens uppskattning med cirka tre miljarder euro. Reformen frigör också personalresurser från tullmyndigheternas nuvarande uppgifter till andra uppgifter, vilket motsvarar cirka en miljard euro.

Enligt kommissionens bedömning medför inrättandet och utvecklingen av EU:s tullmyndighet och EU:s tulldatacentral för unionen under de 15 följande åren efter att förslaget har trätt i kraft totala kostnader på cirka 1,9 miljarder euro. Av beloppet används cirka 230 miljoner euro till

---

<sup>12</sup> Europeiska unionens domstols dom C-213/19, *Europeiska kommissionen mot Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland*, punkt 87.

inrättandet av EU:s tullmyndighet och 559 miljoner euro till inrättandet av EU:s tulldatacentral. Den övriga delen används till upprätthållandet av unionens 'datarymd' (data space). EU:s tullmyndighet och utvecklingen av EU:s tulldatacentral förutsätter inte en ökning av unionens budget under finansieringsperioden 2021–2027, eftersom kostnaderna för de två första åren, cirka 60 miljoner euro, ska finansieras ur tullprogrammet 2021–2027 (allmänna finansieringsprogrammet för unionens tullverksamhet). Enligt kommissionens förslag är unionens kostnader 1,850 miljarder euro efter 2027.

Såsom kommissionen bedömer överförs betydande volymer av kostnader för anskaffning och upprätthållande av tulldatasystem från medlemsstaterna till unionen för finansiering. Detta ger upphov till besparingar för medlemsstaterna, då system som omfattas av den föreslagna reformen inte längre behöver betalas separat i varje medlemsstat i samma omfattning som i nuläget.

Det är ännu svårt att bedöma vilka kostnadseffekter reformen, som ska tillämpas först om flera år, medför för Finska tullen. Informationssystemkostnaderna är en betydande utgiftspost för Tullen. Under 2023 reserverades i Tullen cirka 71 miljoner euro för dessa kostnader, men i beloppet ingår mycket fler kostnader än de som omfattas av detta förslag, bland annat kostnader som gäller rent nationella behov.

Förslaget påverkar inte innehållet i den omfattande reform som genomförs utifrån kodexen eller dess tidsplan eller finansiering. Tullen har beräknat att det behövs tilläggsfinansiering på totalt cirka 130 miljoner euro, som inte hör till Tullens verksamhetsutgifter, för denna reform av informationssystemen för tullklarering som genomförs före slutet av 2025.

Reformens inverkan på Tullens informationssystemkostnader beror i stor omfattning på i vilken takt de befintliga systemen ska integreras i EU:s tulldatacentral. Eftersom användningen av tulldatacentralen blir obligatorisk först 2038, måste man under övergångsperioden emellertid upprätthålla de gamla tullinformationssystemen, även om det inte längre är nödvändigt att nationellt utveckla nya informationssystem som är kompatibla på unionsnivå och som liknar de nuvarande systemen. På grund av reformen måste man emellertid göra behövliga ändringar i de system som medlemsstaterna fortfarande ska ansvara för, såsom nationella applikationer som möjliggör kontakt med EU:s tulldatacentral. Därmed medför reformen förutom besparingar för Tullen även kostnader, vars storlek det inte ännu i detta skede är möjligt att bedöma.

Unionens nya tullkodex kan med tiden också påverka fördelningen av medlemsstaternas arvoden för uppbärande av tullar. Enligt den nya tullkodexen ska uppbärandet av tullar stegvis övergå från deklarationsplatsen till den plats, där importören eller exportören har etablerat sig i unionen. Dessa ligger nödvändigtvis inte i samma medlemsstat. Grunden för att fastställa den tullmyndighet som ansvarar för uppbärande av tullar ändras till den plats där aktörer har etablerat sig först i fråga om förmodade importörer inom distansförsäljning under 2028 och därefter i fråga om pålitliga och verifierade aktörer (Trust and Check trader) under 2032. I fråga om andra ekonomiska aktörer kan motsvarande ändring tillämpas efter att kommissionen senast i slutet av 2035 till Europaparlamentet och rådet har lämnat en bedömning om utvidgningens ändamålsenlighet. Under 2022 samlade Finska tullen in arvoden för uppbärande av tullar på 74,4 miljoner euro. Det är inte ännu möjligt att bedöma vilken inverkan den föreslagna ändringen eventuellt har på arvoden för uppbärande av tullar i Finland.

### **6.3 Andra konsekvenser**

Enligt kommissionen ökar den föreslagna reformen av tullunionen unionsmedborgarnas och konsumenternas trygghet i och med att tullmyndigheternas förmåga att observera och stoppa

varor, som inte uppfyller de krav som fastställs i unionens lagstiftning, blir effektivare än i nuläget. Samtidigt stöder reformen även genomförandet av andra än unionens tullpolitiska mål till exempel inom marknadsövervakning och hållbar utveckling. Det förenklade förfarandet för distansförsäljning inom elektronisk handel gynnar konsumenterna, eftersom det ökar öppenheten av priser och avgifter inom handeln, då handelsplatserna inom distansförsäljning kan erbjuda konsumenterna ett entydigt slutgiltigt försäljningspris. Dessutom förbättrar den nya tullunionens föreslagna krishanteringsmekanism leveranskedjornas tolerans för störningar i eventuella krissituationer.

Reformen av förtullningsprocesser samt införandet av EU:s nya informationsmiljö, i synnerhet EU:s tulldatacenter som utgör en ärendehanteringsportal, förväntas minska betydligt den administrativa bördan för alla aktörer som iakttar bestämmelserna samt för tullmyndigheterna. Betrodda aktörer, såsom godkända ekonomiska aktörer och den nya pålitliga och verifierade aktören (Trust and Check trader), drar nytta av ett bättre partnerskap med tullmyndigheterna och kan få större lättnader från tullformaliteter än i nuläget.

Utveckling av riskhantering och bättre riktade tullåtgärder förbättrar unionens konkurrenskraft, jämlikhet på den inre marknaden samt skyddet för lagliga företag mot hot som gäller säkerheten i leveranskedjor. En tullunion som ger effektivare skydd för den inre marknaden förbättrar enligt kommissionen skyddet av arbetsplatser, innovationer och investeringar i unionen, och kan till och med leda till flyttning av produktion till unionen.

Med tiden, när EU:s tullmyndighet svarar för den största delen av den informationstekniska utvecklingen, upprätthållandet och förvaltningen av EU:s tullsystem, minskar medlemsstaternas och deras tullmyndigheters börda vad gäller informationsteknik och de ska endast upprätthålla den nationella specialutvecklingen. Efter att verksamheten hos EU:s tullmyndighet inleds kan medlemsstaternas tullmyndigheter enligt kommissionen minska sina resurser särskilt i riskhantering som omfattas av EU:s reglering och informationsteknik, och effektivare använda och rikta sina resurser till andra uppgifter.

I detta skede är det också svårt att bedöma vilka effekter förslaget har på Tullens resurser. Man kan anta precis som kommissionen att Tullens behov av resurser för informationssystemarbete som omfattas av EU-reglering och riskanalys på unionsnivå minskar. Man kan preliminärt bedöma att den effektivare övervakning och det skydd av unionens inre marknad och medborgare, vilket reformen möjliggör, förutsätter större resursfördelning till tullövervaknings- och brottsbekämpningsuppgifter än i nuläget.

Enligt kommissionen har förslaget även miljökonsekvenser som påverkar trafikutsläpp. Den föreslagna avvecklingen av tullfrihet för varor som är värda högst 150 euro avslutar konstgjord uppdelning av varupartier av större värde i flera mindre partier som är mindre värda än 150 euro, vilket skulle betydligt minska antalet paket som levereras inom distansförsäljning samt det trafikutsläpp som transporten av dem orsakar.

I och med inrättandet av EU:s tulldatacentral harmoniseras tillämpningen av bestämmelser som gäller dataskydd, informations- och cybersäkerhet samt tillgången till information och dess pålitlighet.

## **7 Ålands behörighet**

Förslagen hör enligt 27 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) till rikets lagstiftningsbehörighet.

Då Finland gick med i EU förhandlades för Åland en särställning, enligt vilken Åland hör till EU:s tullområde, men inte dess skatteområde.<sup>13</sup> Enligt unionens lagstiftning tillämpas på varutrafik mellan landskapet Åland och EU:s skatteområde i princip de import- och exportbestämmelser som gäller handel med tredjeländer. Enligt artikel 1.3 i den gällande tullkodexen är det emellertid möjligt att tillämpa förenklade förfaranden på varutrafiken mellan Åland och EU:s skatteområde. Närmare bestämmelser om innehållet i förenklade förfaranden finns i kommissionens delegerade förordning (EU) 2105/2446 som antogs med stöd av artikel 2 i den gällande tullkodexen.

Förslaget till förordning om en ny tullkodex ska innehålla samma bestämmelse som möjliggör förenklade förfaranden (artikel 1.4) som den gällande tullkodexen. Kommissionen ges med artikel 4 i förslaget till förordning befogenhet att genom delegerade akter fastställa de bestämmelser i unionens tullagstiftning som ska tillämpas på handeln av unionsvaror mellan EU:s skatteområde och delar utanför dess tullområden, såsom landskapet Åland, samt på handeln med delar av tullområdet som befinner sig utanför EU:s skatteområde.

Den föreslagna delegeringsbefogenheten ska inte längre liksom i artikel 2 i den gällande tullkodexen begränsa kommissionens lagstiftningsbefogenhet till förenklingar som gäller tulldeklarationer, bevis som gäller tullstatus och användningen av unionens interna unionstransitering. Dessutom har den förutsättning som för närvarande framgår av artikel 2 om att förenklingen inte får påverka en korrekt tillämpning av de skattemässiga åtgärder som berörs, utelämnats ur den föreslagna bestämmelsen om befogenhet. När den gällande tullkodexen upphävs genom förslaget till en ny tullkodex, upphävs även de förenklingar som föreskrivs i kommissionens delegerade förordning med stöd av den gällande tullkodexen. Bestämmelsen i artikel 4 i den föreslagna nya tullkodexen ger kommissionen mer omfattande möjligheter att föreskriva om bestämmelser i unionens tullagstiftning som tillämpas på handel med unionsvaror mellan landskapet Åland och EU:s skatteområde än den gällande tullkodexen. Ovan beskrivna förenklingar som utgår från bestämmelserna i förslaget har särskild betydelse för landskapet Åland. Vid beredningen av Finlands ställningstaganden som gäller dessa ska man se till att landskapet kan delta i beredningen.

## **8 Behandling av förslaget i Europeiska unionens institutioner och de övriga medlemsstaternas ståndpunkter**

Kommissionen presenterade sitt förslag till rådets tullarbetsgrupp på hög nivå den 26 juni 2023. Därefter fortsätter behandlingen av förslaget i rådets arbetsgrupper. Förslaget till ändring av mervärdesskattedirektivet behandlas i rådets arbetsgrupp för mervärdesskatt. Övriga lagstiftningsförslag som ingår i tullreformen behandlas i rådets arbetsgrupp för tullunionen, där behandlingen inleddes den 12 juli 2023.

Kommissionens meddelande 'Tullreformen: tullunionen tas till nästa nivå' diskuterades vid Ekofinrådet den 14 juli 2023.

De övriga medlemsstaternas officiella ståndpunkter är ännu inte kända. De övriga medlemsstaterna förhåller sig preliminärt positivt till förslagets mål på det allmänna planet, men samtidigt har det ansetts att detaljerna i förslaget kräver en närmare granskning.

---

<sup>13</sup> Enligt protokoll nr 2 (Ålandsprotokollet) till fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (FördrS 103/94) hör Åland inte till EU:s skatteområde.

I Europaparlamentet ansvarar utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (IMCO) för den huvudsakliga behandlingen av förslaget. Föredragaren för betänkandet har inte ännu utsetts.

## **9 Nationell behandling av förslaget**

U-skrivelsen har beretts vid finansministeriet. Den behandlades den 20 juni 2023 i beredningssektionen EU5 tulltekniska frågor och den 20–21 juni 2023 i skriftligt förfarande i beredningssektionen EU9 skatteärenden.

Kommissionens förslag och U-skrivelsen om dem har behandlats i EU-ministerutskottets skriftliga förfarande 19–21 juli 2023.

## **10 Statsrådets ståndpunkt**

Statsrådet understöder allmänt den föreslagna övergripande reformen av unionens tullunion och uppdateringen av tullverksamheten.

Statsrådet anser att det är mycket viktigt att syftet med tullreformen också är att uppnå en förenkling av tullförfaranden och minskning av den administrativa bördan. Det är viktigt för aktörernas rättsskydd att det föreskrivs tydligt om deras rättigheter och skyldigheter.

Statsrådet stöder förslagets mål att minska den administrativa bördan genom att minska de skattskyldigas behov av att registrera sig som mervärdesskattskyldiga i flera medlemsstater.

Statsrådet anser att det är viktigt att även den nya tullkodexen tryggar smidiga skattegränsförfaranden för Åland.

Statsrådet understöder det föreslagna inrättandet av EU:s nya tullmyndighet. Det är viktigt att det föreskrivs tillräckligt exakt om dess uppgifter och att förhållandet mellan dess samt kommissionens och de nationella tullmyndigheternas befogenhet fastställs tydligt. Det direkta beslutsfattande som gäller styrningen och genomförandet av operativa åtgärder ska fortfarande ske huvudsakligen i medlemsstaterna.

Statsrådet anser att den föreslagna EU:s nya tulldatacentral är välbehövlig. Den skulle medföra betydande besparingar av datasystemkostnaderna på EU-nivå. Införandet av EU:s tulldatacentral bör ske så att de livscyklar för unionens tullinformationssystem som införs utifrån den gällande tullkodexen i medlemsstaterna senast före utgången av 2025 kan utnyttjas i stor omfattning och så att det anpassningsarbete av nationella informationssystem som integrationen av dem i EU:s tulldatacentral medför kan minimeras. Det är viktigt att det föreskrivs tydligt och avgränsat om EU:s tulldatacentralens uppgifter och de rättigheter och skyldigheter som anknyter till dess verksamhet. Man ska även fästa vikt vid att regleringen är tillräcklig med tanke på dataskyddet.

Statsrådet anser att förslaget om att ta fram riskhantering och riskanalys på unionsnivå är motiverat. Det är emellertid viktigt att även tullmyndigheternas förmågor inom riskhantering och riskanalys som gäller nationella behov bevaras.

Statsrådet anser att det är viktigt att den reglering som gäller tullöverträdelser och andra än straffrättsliga påföljder som åläggs för dem är så tydlig och avgränsad som möjligt samt kompatibel med det finska påföljdssystemet. Man bör undvika överlappande administrativ och

straffrättslig sanktionering. Till exempel är anstiftan, medhjälp och försök, som omfattas av straffrätten, i princip främmande element i administrativa påföljder.

Statsrådet fäster vikt vid att förslaget under 15 år efter dess ikraftträdande medför för unionen betydande tilläggskostnader. Statsrådet anser att det är viktigt att reformen inte förutsätter tilläggsfinansiering medan den gällande fleråriga budgetramen (MMF) är i kraft och att den kan genomföras inom ramen för MMF. Efter den innevarande fleråriga budgetperioden (2021–2027) ska man separat avtala om finansieringen av reformen i samband med beredningen av den kommande fleråriga budgetramen.

Statsrådet anser att det är viktigt att reformen garanterar tillräckligt skydd och övervakning av personuppgifter.

Genom den föreslagna nya tullkodexen delegeras lagstiftningsbefogenhet till kommissionen. Statsrådet anser att det är viktigt att se till att delegeringen av befogenhet är motiverad och att de bestämmelser som gäller delegeringen av befogenhet är tillräckligt tydliga, avgränsade och ändamålsenliga.

Statsrådet anser att medlemsstaterna bör tryggas en tillräckligt lång tid för anpassningen av de nationella informationssystem som genomförandet av förordningen förutsätter samt för genomförandet och införandet av de nationella författningsändringarna.